

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 56/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť M. C., B., zastúpenej advokátkou Mgr. I. M., B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 35/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ma. C. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2003 doručená sťažnosť M. C., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou Mgr. I. M., B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 35/00 o neplatnosť výpovede a okamžitého zrušenia pracovného pomeru s náhradou mzdy.

Sťažovateľka podala 28. februára 2000 okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti výpovede a okamžitého zrušenia pracovného pomeru jej zamestnávateľom AFG B. K. I., s. r. o. (ďalej aj „zamestnávateľ“). Žalovaný žiadal konanie zastaviť z dôvodu trvania na okamžitom zrušení pracovného pomeru. Vo veci bolo nariadených sedem meritórnych pojednávaní (v období od 27. apríla 2000 do 10. septembra 2001), pričom až na šiestom z nich mala sťažovateľka možnosť prvý raz vypovedať pred súdom k dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru a bolo vykonané znalecké dokazovanie.

Sťažovateľka podala 11. mája 2001 na okresnom súde návrh na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu, že mala informácie, že jej zamestnávateľ pripravuje založenie novej obchodnej spoločnosti s úmyslom previesť majetok firmy do novej spoločnosti. O návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol okresný súd už 17. decembra 2001 (po tom, ako na pojednávaní 10. septembra 2001 upozornila na uplynutie zákonom ustanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu) tak, že návrh zamietol. Sťažovateľka sa voči tomuto rozhodnutiu odvolala, avšak o jej odvolaní Krajský súd v Trnave dosiaľ nerozhodol. Podľa zistení sťažovateľky na okresnom súde, predmetný spis nebol postúpený Krajskému súdu v Trnave a nachádza sa u konajúcej sudkyne.

Sťažovateľka bola 23. júla 2003 pozvaná na prieskumné konanie vo veci konkurzu jej (bývalého) zamestnávateľa pri Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 7 K 15/02; bola označená ako veriteľka č. zv. 8 a podľa zápisnice z tohto konania bola jej pohľadávka uplatnená vo výške 400 000 Sk v 1. triede uznaná správcom konkurznej podstaty.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Svoje porušenie uvedených práv vidím v konaní súdu v tom, že od 10. 9. 2001 bol nečinný, vo veci nebolo vytýčené pojednávanie, pričom som využila všetky zákonom stanovené opravné prostriedky a namietala som nečinnosť súdu v prvom stupni vo svojom odvolaní zo dňa 26. 12. 2001 voči uzneseniu sp. zn. 18 C 35/00-67 o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Poukazovala som na neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru v zmysle § 53 ods. 2 Zákonníka práce, ktorý uplatnila AFG B. K. I.

s. r. o. vo svojej písomnej okamžitej výpovedi dňa 23. 11. 1999 (uvedený § rieši otázku lehoty podania možnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru).

Dňa 2. januára 2000 som bola zo zamestnania vykázaná s odôvodnením, že som dostala výpoveď, pričom výpovedná doba podľa danej výpovedi z 8. 11. 1999 ust. § 46 ods. 1 písm. f) Zákonníka práce mala uplynúť až dňa 31. 1. 2000.“.

Ďalej vo svojom podaní uviedla:

„Vzhľadom na to, že do dnešného dňa som neobdržala od OS v Trnave žiadnu odpoveď a najmä rozhodnutie o odvolaní voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na predbežné opatrenie, domnievam sa oprávnené, že Okresný súd Trnava porušuje moje ústavné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a medzinárodnou zmluvou v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o LP a ZS, pretože je nečinný už 2 roky a po podaní žaloby 1 rok konal vo veci, ale pripustil prietahy v konaní zo strany žalovaného v takej miere, ktorá spôsobila vyhlásením konkurzu žalovanej AFG B. K. I. s. r. o. neúčelnosť celého konania. ...

Na základe uvedeného, poukazujúc na pracovnoprávnu vec nerozhodnutú ani za 4 roky, na nečinnosť OS v Trnave a ním porušovaného občianskosúdneho poriadku a na porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o LP a ZS navrhujem aby súd prijal toto: uznesenie

Návrh M. C. sa prijíma na ďalšie konanie, a po vyžiadaní si zbytočne na súde ležiaceho spisu sp. zn. 18 C 35/00-67 navrhujem vydať toto: rozhodnutie

Základné právo M. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené jej čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a na prejednanie jej veci v rozumnej a primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o LP a ZS v konaní pred Okresným súdom v Trnave č. k. 18 C 35/00 porušené bolo.

Prikazuje Okresnému súdu v Trnave v uvedenej veci konať.

Zakazuje Okresnému súdu v Trnave pokračovať v porušovaní uvedeného základného práva.

Priznáva M. C. finančné zadosťučinenie v sume 295.360,- Sk, ktoré je Slovenská republika v zastúpení Okresného súdu Trnava povinná zaplatiť navrhovateľke do 15 dní od doručenia rozhodnutia.

Priznáva M. C. trovy konania pred Ústavným súdom SR a to náhradu trov konania.....“.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to, že sťažovateľka požaduje vyslovenie porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ústavný súd skúmal, či využila podanie sťažnosti na orgáne štátnej správy súdov. Pretože zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie nevyplývalo, že by sa sťažovateľka obrátila so samostatnou sťažnosťou na prietahy v konaní na predsedu okresného súdu (sťažnosť na prietahy v konaní bola len súčasťou odôvodnenia odvolania proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení adresovaného Krajskému súdu v Trnave cestou okresného súdu), ústavný súd vyzval sťažovateľku na doplnenie sťažnosti. Sťažovateľka na výzvu reagovala 20. februára 2004 doručením ústavnému súdu doplnenia sťažnosti a kópie sťažnosti na prietahy v konaní okresného súdu sp. zn. 18 C 35/00 doručenej 10. februára 2004 Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že spoločnosť AFG B. K. I., s. r. o., ktorá je v namietanom súdnom konaní žalovanou stranou, je v konkurze, ktorý je vedený na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7 K 15/02.

V nadväznosti na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej strany sa v súlade s § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov súdne a iné konania, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, prerušujú.

Na základe informácie z Krajského súdu Bratislava návrh na začatie konkurzného konania bol podaný 20. februára 2002 a konkurz bol vyhlásený 14. januára 2003. To znamená, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu, ako aj sťažnosti na prietahy v konaní orgánu štátnej správy súdov muselo byť zo zákona namietané konanie prerušené.

Ústavný súd už vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil (I. ÚS 122/03, II. ÚS 189/03, III. ÚS 42/02), že v konaní prerušenom pre zákonnú prekážku nie je dôvodné namietat' porušenie základných práv účastníkov konania, pretože existencia (pretrvávajúce) takejto zákonnej prekážky vylučuje ďalší postup súdu vo veci samej, a tým aj možné porušenie základných práv účastníkov súdneho konania. Ústavný súd vo veci sp. zn. I. ÚS 122/03 už uviedol, že „ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v zákone o konkurze a vyrovnaní, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony...“. Z týchto dôvodov bolo treba sťažnosť sťažovateľky namietajúcu porušenie označených základných práv v konaní pred okresným súdom sp. zn. 18 C 35/00 odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004